

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. XLVII. Appendix praecedentis capitis de V. Theodoro Monasteriensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Lotrechium, militibus soluendis. Quam ob rem non ita multò post geminâ traiectus glande ab equis protritùs spoliatusque vix ut agnosceretur, inuentus est. Sed Aquilani postmodum Tutelari suo nouam reposuerunt 14 millibus aureorum.

CAP. XLVII.

*Appendix præcedentis capituli de Venerabili
Theodoro Monasteriensi.*

Non possum pro tam commoda oportunitate hîc intermittere, quæ de Ven. Theodoro Monasteriensi Franciscano ex speculo vitæ P. Cornelij Tielmanni narrat noster Dion. Mutzaert in Historia sua Belgica: Cum anno 1489. contagiosa lues omnes Pastores Bruxellæ absumpsisset, nec esset qui paruulis panem vitæ petentibus frangeret, religiosus hîc Pater Theodorus Ordinis Minorum, magno incitatus Christianæ caritatis zelo cum videret quotidie plurimos sine Sacramentorû administratione ex hac vita absumi, obsequium suum obtulit, licentiamque petiuit & obtinuit à superioribus quatenus peste infectis adfistere & Sacramenta administrare posset. Ne verò Monasterium proprium inficeret, tentorium foro medio erexit in eoq; altare portatile collocauit reponendo Ven. Sacramento quo magis diu noctuq; ad omnem necessitatem esset paratus. tam suburbana loca omnia quàm vrbana visitabat diligentissimè, ut egrorum confessiones audiret & salutari viatico decedentes præmuniret. Contigit ministrû eius qui nolâ

Hist. suæ
Ecclef.
Belg. an.
1489.

&c

& lucernam præferre consueuerat, eadem lue infici & defungi: cumque neminem posset inducere, qui defuncti officium suppleret, ecce lucernam è fune suo quo ex Ordinis præscripto cinctus erat, suspēdit, dextrâ gestâs Ven. Sacramentum, & sinistrâ nolam pulsans vt hoc signo ab alijs posset audiri & præcaueri. Pulcrum sanè spectaculū, Deo & angelis gratissimū, atque ab ardenti caritate proficiscens. Hieme verò appropinquante cūm jã pluuię ingruerent, & venti vnde quaque tentorium eius concuterent, vt vix lumen in eo asseruare posset, coctor quidam ceruisiæ misericordiâ motus cubiculum ei in domo sua concessit. nec immune fuit misericordiæ hoc opus, Deo illud amplâ mercede remunerante. alijs omnibus domibus in quibus ceruisia coqui solebat peste infectis adeoque à coquendo prohibitis, sola huius boni viri domus mansit à contagione intacta, concurrentibus vnde quaque; ad eandem pro ceruisia emenda, ditantibusque venditorē. immò experientia verissima deprehensum fuit quotquot ex ea ceruisia gustassent à peste fuisse sanatos, incolumes autem veluti salutari antidoto præseruatos ab eadem. aded vera est Dominica illa promissio: *Qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet.* nam, *Qui recipit vos, me recipit, & qui me recipit, recipit eum qui me misit.* Durauit verò prædicta lues integro biennio absumpsitque; triginta tria millia hominum, quibus omnibus, solūmodo mille exceptis, prædictus pater Theodorus Sacramenta solus administravit quodque magis mireris & eundem non parum commēdat, diuinâ reuelatione didicit & sincerâ fide alijs postmodum narrauit, ex prædictis triginta duobus millibus, duos tantummodo fuisse damnatos inferno. Alterum quidem qui desperabundus de diuina misericordia, alterum verò qui sine confessione Sacramentali, ad quam se disponere volebat, obierat. Res profectò dignif-

Matt. 10.

dignissima quæ publicis scriptis ad omnes posteros, pa-
 rochos præcipuè similesque quibus animarum cura ex
 officio demandata est, in exemplum magnæ caritatis, &
 inauditi pænè zeli deriuetur. Neque prorsus incredibile
 videri debet aut paradoxum, quod de copioso illo nûme-
 ro saluatorum hîc narratur. Omnium enim apprehensio
 est & passim videmus, contagione grassante homines se
 maximè ad salutarem mortem per bona opera dispone-
 re, ac quàm plurimos integris sensibus sepe mori, qui vi-
 dentes se ab hominibus desertos, ad Deum se ex toto cor-
 de conuertunt, atque in eius manus spiritum suum
 commendant; vt vel ideò putem, pestem, donum Dei,
 seu morbum salutiferum, vulgò Flandricè, *De saligheydt*,
 passim nominari: quamuis & facillè crediderim maiores
 nostros eam sic appellasse mitiori vocabulo, ne audito
 horribili illo nomine pestis, subito alterati horrore aliquo
 perterrerentur. Obijt autem Vener. Theodorus Mona-
 steriensis Bruxellæ, non sine opinione sanctitatis anno
 1515, cuius etiamnum venerandi capitis effigies, ibidem
 in ambitu seu claustro Monasterij eleuata conspicitur:
 corpus verò in Conuentu Louaniensi asseruatur. Faxit
 Deus vt in omnibus animarum curatoribus spiritus eius
 fiat duplex, exhibeantque vicissim eis subditi humanita-
 tis officium in tali necessitate constitutis, quod hic co-
 actor ceruisiæ Vener. Theodoro exhibuit, certi se mer-
 cede suâ non frustratum iri. *Animaduerto*, dicebat Suna-
 mitis ad maritum suum, *quod vir Dei*, (Eliseus nempe) 4. Reg. 4.
*sanctus est iste qui transit per nos frequenter. Faciamus ergo ei cæ-
 naculum paruum & ponamus ei in eo lectulum, & mensam &
 sellam & candelabrum, vt cum venerit ad nos, maneat ibi.* Bonū
 dictum; at quæ illius merces? Diues erat & nullius indi-
 ga, sed sterilis à diebus iuuentutis suæ, & vir eius senex.
 Dixit ad eam Eliseus: In tempore isto & in hac eadem
 ho-

» hora, si vita comes fuerit, habebis in utero filium. Et concepit mulier & peperit filium in tempore, & in hora eadem qua dixerat Elisæus. Veritas nempe est quæ
 Matt. 10. dixit: *Quicumq; potum dederit vni ex minimis istis calicem aqua frigida tantum in nomine discipuli, amen dico vobis non perdet mercedem suam.*

CAP. XLVIII.

De S. Catharina Senensi.

ETiam feminas ac Virgines Deo sacratas admittit hæc Curia Tutelaris, neque hîc locum habet, antiqui temporis in hac sacra Repub. dudû antiquatum decretum: In Senatum femine non admittantur. Ius ille hîc prætendunt & habent, quia Præses Virgo virginû est, cui aliquot sacras Assistrices hîc sub & adiungam. Prima occurrit æternum Italiæ decus, & Dominicanæ Ordinis perenne ornamentum S. Catharina Senensis, cuius heroicis & supra muliebrem sexum præclaris virtutibus commemorandis diutiùs non immemor. Solo eius audito nomine, veluti ex vngue leo, satis cognoscuntur. Ad rem nostram sequentia hæc pertinent. Anno salutis 1374. plus minus, cum pestis inguinaria Senas vastaret, accidit vt virum Ven. Matthæum nomine, qui domui S. Mariæ de misericordia præerat, ea pestis corripere. Id vt primûm ad sanctam Virginem perlatum est, festina ad illum accessit, & prius quàm ad eum appropinquaret, eminus clamare coepit: Surge Domine Matthæe, surge, non est jam tempus molliter in lecto cubandi. Vix illa verba compleuerat, & momento temporis pestis & apostema

B. Raimun. in vita Sanctæ, & ex eo Sur. 29. Apr.